

**Z A K O N A O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O INDUSTRIJSKOM
DIZAJNU**

ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O INDUSTRIJSKOM DIZAJNU

Članak 1.

U Zakonu o industrijskom dizajnu („Službeni glasnik BiH”, broj 53/10), u članku 2. točka d) poslije riječi „Informirani potrošač ili korisnik“, riječi: „ znači fizička osoba“ zamjenjuju se riječima: „jeste kriterij u odnosu na koji se vrši procjena industrijskog dizajna i on podrazumijeva pojedinca koji se redovno susreće s proizvodom o kojem je riječ“.

U članku 2. dodaju se točke h), i), j) i k) koje glase:

„h) “Haški sporazum” o međunarodnom prijavljivanju industrijskih uzoraka i modela (Haški dokument) od 28. studenog 1960. godina sa dopunskim aktom od 14. srpanja 1967. godina,

i) “Haška unija” je međunarodni registracijski sustav osnovan Haškim sporazumom o međunarodnom prijavljivanju tvorevina industrijskog oblikovanja i održavana dokumentima iz 1934. i 1960. godine. Dodatnim dokumentom iz 1961. godine i dopunskim aktom iz Stockholma,

j) “Lokarnska klasifikacija” je sustav međunarodne klasifikacije industrijskog dizajna utvrđen Lokarnskim aranžmanom o ustanovljenju međunarodne klasifikacije za industrijske uzorke i modele potpisan u Lokarnu, 8. listopada 1968. godine,

k) “Međunarodni ured” je Međunarodni ured Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (WIPO) u Ženevi.“

Članak 2.

U članku 8. naziv članka mijenja se i glasi: „ Pravo na zaštitu industrijskog dizajna.”

Stavak (3) mijenja se i glasi:

„(3) Postojanje reciprociteta dokazuje osoba koje se poziva na reciprocitet.“

Članak 3.

U članku 11. stavak (1) točka a) mijenja se i glasi:

„ a) koji ne ispunjava uvjete iz čl. 3-9. ovog Zakona“.

U stavku (1) brišu se točke b. i c.

Članak 4.

U članku 12. dosadašnji stavci (3) i (4) brišu se.

Dodaje se novi stavak (3) koji glasi:

„(3) Odluke Instituta su konačne u upravnom postupku i protiv njih se može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema odluke.“

Članak 5.

U članku 19. dodaju se stavci (6) i (7) koji glase:

„ (6) Prikazi moraju prikazivati sva obilježja dizajna za koji se traži zaštita u jednom ili više pogleda, osim toga, mogu se dostaviti i druge forme prikaza kako bi se dodatno razradila posebna obilježja dizajna, a posebno:

(a) uvećani prikazi koji zasebno prikazuju dio proizvoda u povećanom razmjeru;

(b) presjeci na kojima je prikazan dio proizvoda;

(c) shematski prikazi na kojima su rastavljeni dijelovi proizvoda prikazani odvojeno u jednom pogledu; ili

(d) djelomični prikazi u kojima su dijelovi proizvoda prikazani odvojeno u različitim pogledima.

(7) Ako ocijeni da je neophodno, Institut može zatražiti dodatne forme prikaza iz stavka (6).“

Članak 6.

U članku 30. stavak (2) se briše.

Dosadašnji stavci (3), (4), (5), i (6) postaju stavci (2), (3), (4) i (5).

Članak 7.

Naziv članka 36. mijenja se i glasi:

„Članak 36. (Pretvaranje prijave za priznanje industrijskog dizajna u prijavu patenta odnosno korisnog modela). “

U stavku (1) riječi „konsezualnog patenta“ zamjenjuju se riječima „korisnog modela.“

Članak 8.

U članku 39. dodaje se stavak (3) koji glasi:

„(3) Prigovor na višestruku prijavu industrijskog dizajna mora sadržavati redni broj industrijskog dizajna iz prijave i razloge zbog kojih se industrijski dizajn ne može priznati, sa priloženim dokazima.“

Članak 9.

U članku 40. iza stavak (7) dodaju se novi stavci (8) i (9) koji glase:

„(8) Institut može prekinuti postupak na najmanje dva mjeseca, a ne duže od šest mjeseci u svrhu pokušaja mirnog rješenja spora, na zajednički zahtjev podnositelja prijave za priznanje industrijskog dizajna i podnositelja prigovora.

(9) Rokovi koji su zbog prekida postupka prestali teći počinju za zainteresiranu stranku teći u cjelini iznova od dana kada joj Institut dostavi zaključak o nastavljanju postupka.,,

Dosadašnji stavak (8) postaje stavak (10).

Članak 10.

U članku 47. stavku (1) briše se točka c), a točka d) postaje nova točka c).

Iza stavka (6) dodaje se novi stavak (7) koji glasi:

„(7) Ako je zahtjev za međunarodnu registraciju industrijskog dizajna uredan, Institut će zaključkom pozvati podnositelja zahtjeva da u roku od najviše 30 dana plati administrativne takse i posebne troškove postupka Institutu kao i taksu izravno Međunarodnom uredu Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo i dostavi dokaz o izvršenoj uplati.“

Dosadašnji stavci (7), (8) i (9) postaju stavci (8), (9) i (10).

Članak 11.

U članku 58. riječi „konsezualnim patentima“ zamljenjuju se riječima „korisnim modelima.“

Članak 12.

Naziv članka 64. mijenja se i glasi: „Članak 64. Licenca.“

Stavak (6) briše se.

Članak 13.

Naziv članka 65. mijenja se i glasi: „ Članak 65. Objavljivanje prijenosa prava ili licence.“

U tekstu ovog članka iza riječi „ili“ briše riječ „franšiza.“

Članak 14.

Naziv članak 67. mijenja se i glasi: „Članak 67. Postupak za upisivanje promjena imena i adrese nositelja prava, prijenosa prava, licence ili zaloga.“

U stavku (1) brišu se zarez i riječ „franšize“.

U stavku (2) u točki b) riječ „franšize“ briše se.

U stavku (2) briše se točka c).

U stavku (4) iza riječi „licence“ brišu se zarez i riječ „ franšize“.

Članak 15.

Naziv članka 68. mijenja se i glasi: „ Članak 68. Urednost zahtjeva za upisivanje promjene imena ili adrese nositelja prava, prijenosa prava, licence ili zaloga.“

U stavku (1) iza riječi „licence“ brišu se zarez i riječ „ franšiza“.

U stavku (2) iza riječi „licence“ brišu se zarez i riječ „ franšiza“.

Članak 16.

U članku 72. stavak (1) brišu se riječi „pravobranitelj BiH“ i „ombudsman BiH“.

Članak 17.

U članku 73. iza stavka (8) dodaje se novi stavak (9) koji glasi:

“(9) Ako se nositelj prava ne izjasni na prijedlog za proglašavanje ništavnim u roku iz stavka (7) ovog članka, Institut će rješenjem odlučiti u granicama zahtjeva iz prijedloga za proglašavanje ništavnim.“

Iza dosadašnjeg stavka (9) koji postaje stavak (10) dodaju se novi stavci (11) i (12) koji glase:

„(11) Institut može prekinuti postupak na najmanje dva mjeseca, a ne duže od šest mjeseci u svrhu pokušaja mirnog rješenja spora, na zajednički zahtjev nositelja prava na industrijski dizajn i podnositelja prijedloga.

„(12) Rokovi koji su zbog prekida postupka prestali teći, počinju za zainteresiranu stranku teći u cjelini iznova od dana kada joj Institut dostavi zaključak o nastavljanju postupka.“

Dosadašnji stavci (10) i (11) postaju stavci (13) i (14).

Iza stavka (14) dodaje se novi stavak (15) koji glasi:

„(15) Prijedlog za proglašavanje ništavnim rješenja o priznanju industrijskog dizajna treba sadržavati registarski broj dizajna višestruke prijave, redni broj industrijskog dizajna iz prijave i razloge zbog kojih se industrijski dizajn treba proglasiti ništavnim, sa priloženim dokazima.“

Članak 18.

Naziv DIJELA DESET „Žalbeni postupak“ briše se.

Članak 19.

Članci 75. do 78. brišu se.

Članak 20.

U članku 79. stavak (4) mijenja se i glasi:

“(4) U postupku po tužbi iz stavka (1) rok za odgovor na tužbu je osam dana od dana dostave tužbe tuženiku.”

Iza stavka (4) dodaju se novi stavci (5), (6), (7) i (8) koji glase:

“(5) U sporovima zbog povrede prava iz ovoga Zakona ročište za glavnu raspravu mora se održati u roku od 30 dana od dana primitka odgovora na tužbu.

(6) U postupku u parnicama postupak zbog povrede industrijskog dizajna pred prvostepenim sudom mora se okončati u roku od godine dana od dana podnošenja tužbe.

(7) U postupku u parnicama zbog povrede industrijskog dizajna drugostupanjski sud je dužan donijeti odluku o žalbi podnesenoj protiv odluke prvostupanjskog suda u roku od šest mjeseci od dana primitka žalbe.

(8) Rješenje o privremenoj mjeri donosi se u roku od 30 dana od dana podnošenja prijedloga za određivanje privremene mjere.”

Članak 22.

U članku 100. stavak (3) briše se.

Članak 23.

U članku 103. stavak (3) briše se.

Članak 24. (Postupci u tijeku)

(1) Postupci pokrenuti do dana početka primjene ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o industrijskom dizajnu („Službeni glasnik BiH“, broj 53/10).

(2) Upravni postupci započeti po odredbama Zakona o industrijskom dizajnu („Službeni glasnik BiH“, broj 53/10) u kojima je Institut kao tijelo prvog stupnja donio rješenje do dana početka primjene ovoga Zakona, dovršit će se po odredbama tog Zakona i propisa donesenih na osnovu tog Zakona.

(3) Povjerenstvo za žalbe u području prava industrijskog vlasništva ustanovljeno i imenovano na temelju članka 77. Zakona o industrijskom dizajnu („Službeni glasnik BiH“, broj 53/10) nastavlja s radom, sukladno odredbama toga Zakona i propisa donesenih na osnovu tog Zakona dok svi upravni postupci iz stavka (2) ovoga članka ne budu pravomoćno riješeni, nakon čega prestaje s radom.

(4) U slučaju da zbog razrješenja predsjednika ili članova Povjerenstva za žalbe iz stavka (3) ovoga članka ne bude moguće odrediti Povjerenstvo za žalbe koje odlučuje o žalbi, izuzetno se može provesti postupak izbora i imenovanja predsjednika ili potrebnog broja članova, sukladno odredbama Zakona o industrijskom dizajnu („Službeni glasnik BiH“, broj 53/10), za potrebe rješavanja predmeta iz stavka (2) ovoga članka.

Članak 25. (Provedbeni akti)

Ravnatelj Instituta do dana određenog za primjenu ovoga Zakona, uskladit će podzakonske akte koji se odnose na provođenje odredbi ovog Zakonu.

Članak 26. (Propisi o taksama i troškovima postupka)

Ravnatelj Instituta podnijet će nadležnim institucijama prijedlog izmjena propisa kojima se uređuju takse i naknade posebnih troškova u postupku stjecanja i održavanja prava, kako bi se uskladili s odredbama ovoga Zakona, dva mjeseca od njegovog stupanja na snagu.

Članak 27. (Prestanak važenja drugih propisa)

Početak primjene ovoga Zakona prestaju važiti odredbe Zakona o industrijskom dizajnu („Službeni glasnik BiH“, broj 53/10) i Pravilnika o postupku za priznanje industrijskog dizajna („Službeni glasnik BiH“, broj 105/10 i 91/16), izmijenjene ovim Zakonom.

Članak 28. (Jedinstvena primjena odredaba o ukidanju Povjerenstva za žalbe u Zakonu o patentu, Zakonu o žigu, Zakonu o oznakama zemljopisnog podrijetla i Zakonu o zaštiti topografije integriranog kola)

U skladu s odredbom članka 4. ovog Zakona, te člancima, 18. , 19. , 20. i 22. ovog Zakona, Povjerenstvo za žalbe prestaje s radom.

Članak 29.
(Stupanje na snagu i primjena Zakona)

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Službenom glasniku BiH", a primjenjuje se po isteku godine dana od datuma stupanja na snagu.

O B R A Z L O Ź E N J E

I. USTAVNOPRAVNA I ZAKONSKA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

- *Ustav Bosne i Hercegovine*

Ustavna osnova za donošenje Zakona o industrijskom dizajnu je sadržana u članku IV/4.a) Ustava Bosne i Hercegovine prema kojem je Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine nadležna da donese zakone koji su potrebni za provođenje odluka Predsjedništva, ili za vršenje funkcija Skupštine predviđenih Ustavom, te članku III/1.a) Ustava Bosne i Hercegovine kojim je regulirano da su institucije Bosne i Hercegovine nadležne za vanjsku politiku.

- *Zakon o vanjskotrgovinskoj politici BiH* ("Službeni glasnik BiH" br. 7/98 i 35/04)

Člankom 30. stavak (2) Zakona je utvrđeno da su aspekti prava intelektualnog vlasništva u vezi sa vanjskom trgovinom u nadležnosti institucija BiH. Pod terminom "aspekti prava intelektualnog vlasništva u vezi sa vanjskom trgovinom" podrazumijeva se osiguranje adekvatnih standarda i principa u vezi sa raspoloživošću, obimom i upotrebom prava intelektualnog vlasništva u vezi sa vanjskom trgovinom, te efikasnih i odgovarajućih sredstava za provođenje prava intelektualnog vlasništva u skladu sa obavezama iz trgovinskih sporazuma u kojima je BiH jedna od strana.

- *Zakon o osnivanju Instituta za intelektualno vlasništvo Bosne i Hercegovine* ("Službeni glasnik BiH" broj 43/04)

Člankom 1. Zakona je utvrđeno da se osniva Institut za intelektualno vlasništvo Bosne i Hercegovine kao samostalna državna upravna organizacija, te da se uređuju njegov položaj, nadležnost i ovlaštenja, kao i druga pitanja značajna za organizaciju, funkcioniranje i rad Instituta.

Člankom 7. stavak (1) toč. aa) Zakona je utvrđeno da je Institut za intelektualno vlasništvo BiH u području zaštite industrijskog vlasništva nadležan za vođenje upravnog postupka za stjecanje, održavanje, promet i prestanak prava na industrijski dizajn, u skladu sa odredbama međunarodnih konvencija, ugovora i sporazuma kojima je pristupila, odnosno koje je ratificirala Bosna i Hercegovina i Zakona i provedbenih propisa kojim se uređuje ova materija.

U istom članku stavak (1) točka cc) Zakona je utvrđeno da poslovi u području zaštite intelektualnog vlasništva obuhvataju i pripremanje bilateralnih i multilateralnih sporazuma, konvencija, aranžmana, Zakona i drugih propisa iz područja intelektualnog vlasništva.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ostvarenje težnje Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: BiH) da se što čvršće integrira u međunarodnu zajednicu (posebno zaključenje Sporazuma o pridruživanju i stabilizaciji sa Europskom unijom, kao i postupak učlanjena u WTO - Svjetsku trgovinsku organizaciju) ima

kao formalni politički uvjet harmonizaciju domaćih propisa iz oblasti zaštite intelektualnog vlasništva sa propisima Europske unije i Sporazumom TRIPS (*Sporazum o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva*).

Kod cjelokupnog seta novih Zakona koji uređuju materiju prava industrijskog vlasništva predložena je novina u procesno-pravnom djelu, tako što bi sve odluke u upravnom postupku pred Institutom bile konačne u prvom stupnju. Protiv tih odluka ne bi se više mogla uložiti žalba u upravnom postupku, već bi se neposredno mogao pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine, čime bi se ubrzala procedura donošenja odluka i istovremeno osigurala dvostupjovitost i sudski nadzor u odlučivanju.

Rješenja predviđena Nacrtom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o industrijskom dizajnu prvenstveno imaju za cilj da otklone izvesne uočene nedostatke terminološke prirode i da na taj način omoguće preciznije tumačenje i efikasniju primjenu Zakona. Predložena rješenja rezultat su provjere određenih instituta važećeg zakona u praksi, kao i neophodnosti da se u tom smislu učine poboljšanja pojedinih odredbi postojećeg zakona u cilju jačanja pravne zaštite koja se pruža nositelju industrijskog dizajna. Predložene izmjene imaju za cilj uspostavljanje efikasnijeg sustava zaštite industrijskog dizajna.

III. OBJAŠNJENJE OSNOVNIH PRAVNIH RJEŠENJA

Člankom 1. Predlaže se izmjena članka 2. važećeg zakona, tako što se u točki d), dodaju odrednice kojima se preciznije definira „Informirani potrošač ili korisnik“. Informirani potrošač, odnosno korisnik, jedan je od najvažnijih pojmova u oblasti industrijskog dizajna. S obzirom da ovaj pravni standard određuje kriterijum prema kome se procjenjuje individualni karakter dizajna, njegovo precizno definiranje od suštinske je važnosti za poimanje cjelokupnog Zakona. Također se dodaju nove točke h), i) i j), radi definiranja pojmova iz međunarodnih ugovora u oblasti zaštite industrijskog dizajna, koji nisu postojali u važećem Zakonu, a odnose se na „Hašku uniju“, „Lokarnsku klasifikaciju“ i „Međunarodni biro“.

Člankom 2. Vršiti se izmjena naziva članka 8. važećeg zakona „Nacionalni tretman“ i predlaže se naziv članka „Pravo na zaštitu industrijskog dizajna“ kojim se jasnije definiše sadržina ovog članka. Takođe, vršiti se izmjena stavka (3) članka 8. Važećom odredbom postojanje reciprociteta se pretpostavljalo dok se suprotno ne dokaže. Strane fizičke i pravne osobe u pogledu zaštite industrijskog dizajna u BiH uživaju ista prava kao i domaće fizičke i pravne osobe, ako to proizilazi iz međunarodnih ugovora ili proizilazi iz načela reciprociteta, s tim da predloženom izmjenom postojanje reciprociteta treba da dokaže stranka (osoba) koje se poziva na reciprocitet.

Člankom 3. U članku 11. mijenja se točka a) tako da se umjesto pozivanja na ispunjavanje novosti dizajna kao uvjeta propisanog člankom 4. ovog Zakona, upućuje na odredbe koje su propisane člancima 3. do 9. Time se preciznije uređuju relativni razlozi za odbijanje prijave za priznanje industrijskog dizajna. Iz navedenog razloga brišu se i točke b) i c).

Člankom 4. Predlaže se brisanje stavaka (3) i (4) u članku 12. važećeg zakona i uvođenje novog stavka (3). Brisani stavci odnosili su se na drugostupanjski postupak pred Institutom, odnosno na postupak po žalbi, koji je u svim prijedlozima zakona iz oblasti industrijskog vlasništva ukinut zbog nedovoljne efikasnosti i pretjerane dužine trajanja. Postupak po žalbi traje i po nekoliko godina što izaziva pravnu nesigurnost za nositelje prava i javnost. Tek po okončanju žalbenog postupka rješenje Instituta postaje konačno i protiv njega se može pokrenuti upravni spor odgovarajućom tužbom pred Sudom BiH. I postupak po upravnom sporu je pretjerano dug, tako da do pravomoćnosti rješenja Instituta, u slučaju žalbenog

postupka dolazi tek poslije više godina, često i po prestanku važenja prava. Praksa je pokazala, da su nezadovoljne stranke protiv odluka Povjerenstva za žalbe, koja je u najvećem broju slučajeva potvrđivale prvostupanjsku odluku Instituta, pokretale upravni spor, tako da je sa stanovišta pravne sigurnosti, žalbeni postupak bio potpuno neefikasan i imao je više negativnih nego pozitivnih posljedica. Predloženo rješenje ima za cilj da omogući veću efikasnost i pravnu sigurnost svih zainteresiranih osoba i u skladu je sa stavom da pravni lijekovi moraju biti ne samo dostupni, već i svrsishodni i djelotvorni. Novim stavkom (3) propisuje se da su odluke Instituta konačne u upravnom postupku, a kao pravni lijek predviđena je mogućnost pokretanja upravnog spora, što je rješenje koje postoji i u mnogim zemljama EU.

Člankom 5. predlaže se izmjena u članku 19. važećeg zakona tako što se dodaju novi stavci (6), (7) i (8). Novim stavkom (6) se precizira da podnijeti prikazi u prijavi industrijskog dizajna moraju prikazivati sva obilježja prijavljenog dizajna, makar u jednom pogledu, a stavkom (7) se pruža fakultativna mogućnost strankama u postupku da dostave i druge forme prikaza kako bi se dodatno razradila posebna obilježja dizajna, a posebno uvećani prikazi koji zasebno prikazuju dio proizvoda u povećanom razmjeru, presjeci na kojima je prikazan dio proizvoda, kao i shematski prikazi na kojima su rastavljeni dijelovi proizvoda prikazani odvojeno u jednom pogledu, ili djelomični prikazi u kojima su dijelovi proizvoda prikazani odvojeno u različitim pogledima. Obim prava na dizajn određen je opisom dizajna u prijavi za priznanje dizajna. Opis industrijskog dizajna treba da sadrži precizan i sažet opis bitnih karakteristika onih elemenata industrijskog dizajna i u čemu se razlikuju od industrijskih dizajna koji su postali dostupni javnosti. Opis ima suštinski značaj za obim zaštite, jer u njemu podnositelj prijave treba naznačiti za šta traži zaštitu. Ova fakultativna mogućnost pruža stranci u postupku da precizira traženi obim zaštite u odnosu priloženi opis predmetnog dizajna. Stavak (8) predviđa da Institut može tražiti od stranke po službenoj dužnosti dostavljanje prikaza iz stavaka (6) i (7).

Člankom 6. U odnosu na važeći Zakon, u članku 30. briše se stavak (2) koji se odnosi na dokaz o uplati takse i posebnih troškova postupka za zahtjev.

Člankom 7. Nacrta vrši se izmjena u naslovu članka i članku 36. gdje se riječi „konsezualni patent“ brišu, i mijenjaju riječima „korisni model“ u odgovarajućem padežu. Nacrtom novog Zakona o patentu koji je trenutno u proceduri, predviđeno je da se „konsenzualni patent“ kao vrsta prava koje ne poznaje ni jedno zakonodavstvo, zamjeni „Korisnim modelom“, kao standardnim pravom koje imaju mnoge države EU, a koje se koristi za zaštitu jednostavnijih pronazaka, nižeg inventivnog nivoa i samo u određenim oblastima tehnike.

Člankom 8. Nacrta predlaže se izmjena u članku 39. važećeg zakona tako što se dodaje novi stavak (3) kojim se propisuje sadržina prigovora na višestruku prijavu industrijskog dizajna. Predloženom odredbom predviđeno je da ona naročito treba da sadrži redni broj industrijskog dizajna iz prijave i razloge zbog kojih se industrijski dizajn ne može priznati, sa priloženim dokazima.

Člankom 9. U Članku 40. dodaje se novi stavak (8) kojim je predviđeno da Institut može zastati sa postupkom na najmanje dva mjeseca, a ne duže od šest mjeseci u svrhu pokušaja mirnog rješenja spora, na zajednički zahtjev podnositelja prijave za priznanje industrijskog dizajna i podnositelja prigovora. Prednosti ovakvog rješenja se ogledaju u bržem postupku, kao i u tome da su strane u postupku dolaze do rješenja koje je u njihovom zajedničkom interesu.

Člankom 10. U članku 47. u stavku (1) važećeg zakona kojim se uređuje postupak za međunarodno registriranje industrijskog dizajna, vrši se brisanje točke c) kojom se zahtijevao dokaz o uplati takse i troškova postupka za zahtjev. Stavak (7) članka 47. je promijenjen tako da se propisuje da ukoliko je zahtjev za međunarodnu registraciju industrijskog dizajna uredan, Institut će zaključkom pozvati podnositelja zahtjeva da u roku od najviše 30 dana plati odgovarajuće administrativne takse i posebne troškove postupka Instituta, kao i taksu Međunarodnom uredu Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo i dostavi dokaz Institutu o izvršenoj uplati.

Člankom 11. U članku 58. se riječi „konsezualni patent“ brišu, i mijenjaju riječima „korisni model“ u odgovarajućem padežu.

Člankom 12. U odnosu na važeći Zakon vrši se izmjena naslova članka 64. „Licenca i franšiza“ koji se zamjenjuje naslovom „Licenca“. U zavisnosti od konkretnog slučaja i volje ugovornih strana, ugovor o franšizi obično predstavlja sui generis ugovor, koji sadrži elemente bilo imenovanih (tipskih), bilo neimenovanih ugovora autonomne trgovačke prakse, kao što su: kupoprodajni ugovor, ugovor o licenci, ugovor o transferu tehnologije, ugovor o zakupu i kupovini, ugovor o distributerstvu, ugovor o zajmu, ugovor o zaposlenju, ugovor o komercijalnom zastupništvu, ugovor o financijskog investiciji i tako dalje. Franšizni odnos pored licence najčešće obuhvata know-how i druge povjerljive informacije, industrijski dizajn, patente i materijale zaštićene autorskim pravima. Licencom se ustupa pravo na industrijski dizajn, dok franšiza kao kompleksniji ugovor podrazumijeva i ustupanje drugih prava intelektualnog vlasništva. Shodno navedenom predlaže se i brisanje stavka (6) koji se odnosi na primjenu odredbi ugovora o licenci i na ugovor o franšizi. I Uredba Vijeća (EZ) br. 6/2002 prepoznaje samo licencu (članci 16. i 32.) kada se govori o prijenosu prava na dizajn.

Članak 13. Iz naprijed navedenih razloga predlaže se izmjena naslova „Objavljivanje prijenosa prava, licence ili franšize“ koji se zamjenjuje naslovom „Objavljivanje prijenosa prava ili licence“, i u tekstu predmetnog člana se izostavlja riječ franšiza.

Članak 14. U odnosu na važeći Zakon, iz ranije navedenih razloga predlaže se izmjena naslova članka 67. „Postupak za upisivanje promjena imena i adrese nositelja prava, prijenosa prava, licence, franšize ili zaloga“ koji se zamjenjuje naslovom „Postupak za upisivanje promjena imena i adrese nositelja prava, prijenosa prava, licence ili zaloga“. U tekstu predmetnog članka briše se riječ franšiza u stavicima (1), (2) točke b) i c) i stavku (4). Predlaže se brisanje točke c) kojom se uz zahtjev za upis promjene ili prijenosa prava, licence ili zaloga dostavi i dokaz o uplati takse i troškova postupka.

Članak 15. Predlaže se izmjena naslova članka 68. „Urednost zahtjeva za upisivanje prijenosa prava, licence, franšize ili zaloga“ koji bi se zamijenio naslovom „Urednost zahtjeva za upisivanje prijenosa prava, licence ili zaloga“. U tekstu predmetnog člana briše se riječ franšiza u stavicima (1) i (2).

Članak 16. U odnosu na važeći Zakon predlaže se izmjena u stavku (1) tako što se iz kruga osoba koje imaju aktivnu legitimaciju za podnošenje prijedloga za proglašavanjem ništavim izostavljaju prvobranitelj i ombudsman BiH. Ne samo da uporednopravna praksa ne prepoznaje takvo rješenje, već i dosadašnje prakse su pokazale izlišnost takvog zakonskog rješenja.

Člankom 17. Nacrtom se u članku 73. važećeg zakona predlaže uvođenje novih stavaka (9), (11), (12) i (15). Predloženi novi stavak (9) propisuje obvezu Instituta da odluči u granicama

zahtjeva prijedloga za oglašavanje ništavim, ako se nositelj prava ne izjasni na prijedlog za oglašavanje ništavim u propisanom roku. Zbog dugotrajnog postupka oglašavanja ništavim i mogućnosti naknadnog vođenja upravnog spora, predlaže se i mogućnost da Institut zastane sa postupkom na najmanje dva mjeseca, a ne duže od šest mjeseci u svrhu pokušaja mirnog rješenja spora, a na zajednički zahtjev podnositelja prijave za priznanje industrijskog dizajna i podnositelja prigovora. Uvodi se novi stavak (15) kojim se propisuje da prijedlog za oglašavanje ništavnim rešenja o priznanju industrijskog dizajna treba sadržavati registarski broj dizajna višestruke prijave, redni broj industrijskog dizajna iz prijave i razloge zbog kojih se industrijski dizajn ne može priznati, sa priloženim dokazima.

Člancima 18. do 20. predlaže se ukidanje žalbenog postupka, i brisanje dijela deset i svih članaka sadržanih u dijelu deset važećeg Zakona (članci 75., 76., 77. i 78.). Predlaže se ukidanje žalbenih vijeća u svim oblastima prava industrijskog vlasništva, tijela koja odlučuju po žalbama na rješenja Instituta u upravnim postupcima priznanja industrijskog vlasništva, a kao pravni lijek na te odluke propisuje se upravna tužba Upravnom sudu i njeno rješavanje po hitnom postupku.

Člankom 21. predlaže se izmjena u članku 79. stavak (4) važećeg Zakona kojim se uređuje da u parničnom postupku zbog povrede prava registriranog industrijskog dizajna rok za odgovor na tužbu je osam dana od dana dostave tužbe tuženiku, kako bi se podvukla hitnost postupka. Predlažu se i novi stavci (5), (6), (7) i (8) kojima se propisuju rokovi za izvršavanje određenih radnji u parničnom postupku, kako za stranke tako i za sud, sa ciljem hitnog i efikasnog vođenja postupka. Novim stavkom (5) se predviđa da se u sporovima zbog povrede prava iz ovoga Zakona ročište za glavnu raspravu mora održati u roku od 30 dana od dana prijema odgovora na tužbu. Novi stavak (6) uređuje da se u parničnom postupku postupak zbog povrede industrijskog dizajna pred prvostupanjskim sudom mora okončati u roku od godine dana od dana podnošenja tužbe. Novim stavkom (7) se propisuje da je drugostupanjski sud u parničnom postupku zbog povrede industrijskog dizajna dužan donijeti odluku o žalbi podnesenoj protiv odluke prvostupanjskog suda u roku od šest mjeseci od dana prijema žalbe. Novim stavkom (8) predlaže se rok od 30 dana od dana podnošenja prijedloga za određivanje privremene mjere za donošenje rješenja o privremenoj mjeri.

Člankom 22. U članku 100. stavak (3) se briše, a donošenje provedbenih propisa naznačeno je drugim odredbama važećeg i ovog Zakona.

Članak 23. Članak 103. se briše iz razloga ukidanja Povjerenstva za žalbe.

Članak 24. Ovim člankom uređuju se postupci pokrenuti do primjene ovog Zakona.

Članak 25. Propisuje da će se uskladiti podzakonski akti koji se odnose na provođenje odredbi ovog Zakona.

Članak 26. Ovim člankom se propisuje da će ravnatelj Instituta u roku od dva mjeseca od stupanja na snagu ovoga Zakona, podnijeti nadležnim institucijama prijedlog izmjena propisa kojima se uređuju takse i naknade posebnih troškova u postupku stjecanja i održavanja industrijskog dizajna.

Članak 27. Ovim člankom se stavljaju van snage odredbe Zakona o industrijskom dizajnu („Službeni glasnik BiH“, broj 53/10) i Pravilnika o postupku za priznanje industrijskog dizajna („Službeni glasnik BiH“, broj 105/10 i 91/16), izmijenjene ovim Zakonom.

Članak 28. Ovim člankom propisuje se stupanje na snagu ovog Zakona.

IV. NAČELA NA KOJIMA SE ZAKON ZASNIVA

Načela na kojima se zasniva predloženi Zakon o izmjenama i dopunama zakona o industrijskom dizajnu su: odgovornost, pouzdanost, pravna sigurnost, otvorenost i transparentnost, koja načela su i ključne odrednice dobre javne uprave. Implementiranje navedenih načela čini nas bližim europskom modelu javne uprave i javnog upravljanja.

V. USKLAĐENOST ZAKONA SA EUROPSKIM ZAKONODAVSTVOM

Prilikom preispitivanja osnovnih instituta važećeg zakona koji se odnose na industrijski dizajn predlagač se rukovodio:

- rješenjima koje je WTO propisao za svoje članice u Sporazumu o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva) koji je stupio na snagu 1.1.1995. godine (u daljnjem tekstu: TRIPS),
- Direktivom 98/71/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća od 13. listopada 1998. o pravnoj zaštiti dizajna,
- Direktivom (EU) 2004/48/EC Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva,
- Uredbom Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice, EU:1891/2006,
- Uredbom Vijeća (EZ) br. 1891/2006 od 18. prosinca 2006. o izmjeni uredbi (EZ) br. 6/2002 i (EZ) br. 40/94 radi provedbe pristupanja Europske zajednice Ženevskom aktu Haškog sporazuma o međunarodnoj registraciji industrijskog dizajna.

Konstatovano je da u važećem Zakonu o industrijskom dizajnu (Službeni list BiH 53/10) nema odstupanja u odnosu na relevantni ACQUIS, posebno ne takvih koja bi u ovom trenutku zahtijevala donošenje potpuno novog zakona, pa se pristupilo izradi prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama važećeg Zakona o industrijskom dizajnu. Trenutno su u Europskoj uniji u tijeku razgovori i pregovori oko donošenja nove direktive o zaštiti industrijskog dizajna. Postoje veoma različite i suprotstavljene ideje i nije moguće predvidjeti kada će, i da li će nova direktiva eventualno biti usvojena.

VI. PROCJENA FINANCIJSKIH SREDSTAVA POTREBNIH ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog Zakona pored sredstava koja su već obezbijeđena za potrebe vršenja propisanih poslova postojećih državnih organa, nisu potrebna dodatna sredstva iz budžeta.

VII. OPIS KONZULTACIJA VOĐENIH U POSTUPKU IZRADE ZAKONA

Primjenjujući kriterije navedne u Pravilima za konzultacije u izradi pravnih propisa („Službeni glasnik BiH“, br. 5/17) utvrđeno je da nacrt Zakona o izmjenama i dopunama

zakona o industrijskom dizajnu nije imao značajnijeg utjecaja na javnost i da su se ispunile minimalne obveze u pogledu obavljanja konzultacija.

Institut je u periodu od __ do__2023. godine na platformi e Konzultacije. gov.ba izvršio javne konzultacije. U navedenom periodu Institut nije/je zaprimio prijedloge i/ili primjedbe na tekst nacrtu Zakona o izmjenama i dopunama zakona o industrijskom dizajnu.

VIII. PRIBAVLJENA MIŠLJENJA